

Przedpłata
wraz
z przesłką
pocztową
wynosi
5 zł. a. w.
rocznie.

ZWIĄZEK.

REDAKCJA
i
Administracja
we Lwowie
przy placu
Maryackim
l. 9.

Pismo dwutygodniowe.

Organ Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Wychodzi 8. i 22. każdego miesiąca w objętości arkusza.

Nr. 16.

Dnia 22. Sierpnia 1881.

VIII. rocznik.

Treść: W sprawie eskontu weksli w stowarzyszeniach zaliczkowych. — Całkiem coś nowego z dziedziny opieki rządowej nad stowarzyszeniami. — Lustracja Towarzystwa kredytowego w Busku. — Rachunki towarzystw zaliczkowych za lipiec 1881. — Ruch stowarzyszeń. Żydowskie towarzystwa zaliczkowe. — Bilanse za r. 1880. Kraków, Tow. kredytowe. Lisko, Tow. zaliczkow. — Ogłoszenia.

W sprawie eskontu weksli w stowarzyszeniach zaliczkowych.

(Referat przedłożony Radzie Nadzorczej Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie).

W skutek paru odosobnionych wypadków, w których członkowie stowarzyszenia żądali udzielenia im kredytu na podstawie weksli akceptowanych im z powodu transakcyi ze swemi klientami dokonanych (portfelu) toczyła się w łonie dyrekcji dyskusya nad eskontowaniem weksli członków. Gdy jednak jednomyślna nie została osiągnięta zgoda, zapatrywania się dzieliły, a nawet podniesioną została wątpliwość, ażali Tow. wzaj. kredytu we Lwowie jest uprawnionem na mocy statutów swoich do eskontowania weksli, przedstawiających już pewną dokonaną transakcyą, a nie sporządzonych jedynie w celu uzyskania pożyczki, przeto postanowiła Dyrekcya rzecz tę w celu uzyskania wskazówki i dyrektywy przedłożyć Radzie nadzorczej do rozstrzygnięcia.

Według statutu obowiązującego „zadaniem Towarzystwa jest za pomocą wspólnego kredytu dostarczać członkom swoim na umiarkowany procent gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu“ czyli innemi słowy: zadaniem stowarzyszenia jest dostarczać członkom swoim potrzebnego im kredytu ruchomego.

Tłómaczenie takie uzyskuje poparcie w brzmieniu §. 35. lit. e) jakoteż §. 37. lit. e) i f), w których statut pomimo, że w §. 57. traktującym o prawach członków orzeka, iż członkowie mają prawo „...b) pobierać z kasy stowarzyszenia pożyczki, o ile zapasy gotowych pieniędzy wystarczają“ i pomimo przepisów §§. 66—71., zawierających „porządek udzielania pożyczek“, wyraźnie orzeka, iż „do ustanowienia wysokości procentów i prowizyi od udzielanego kredytu“ potrzebnem jest przyzwolenie Rady nadzorczej (§. 35. lit. e), zaś „otwarcie kredytu w rachunku bie-

żącym“ jakoteż „ustanowienie wysokości kredytu dla każdego członka“ wymaga uchwały wspólnie powziętej przez Radę nadzorczą wraz z dyrekcją (§. 37. lit. e) i f).

Skoro zatem pomimo osobnego rozdziału, określającego „porządek udzielania pożyczek“ statut mówi także o udzielaniu kredytu w ogóle, a nadto specjalnie wspomina o kredycie w rachunku bieżącym, to nie ścieśnia on pojęcia kredytu wyłącznie do formy, jaką przedstawia się udzielanie pożyczek za poręką, ale pragnie zaspakajać wszelkie usprawiedliwione potrzeby kredytu członków swoich, a nie wyklucza żadnej formy.

W przekonaniu tém wzmianka o kredycie w rachunku bieżącym tylko utwierdzić może, forma ta bowiem kredytu, która wymaga nie tylko ze strony członków pewnego stopnia rozwoju swego przemysłu, ale przesądza zarazem pewien stopień rozwoju stosunków stowarzyszenia i postawienia go na stopie bankowej — wiadomo bowiem, iż udzielanie kredytu w rachunku bieżącym wymaga po kierownikach zakładu znacznej rutyny i biegłości bankowej.

Skoro zatem statut wyraźnie wspomina o formie kredytu najtrudniejszej do urzeczywistnienia, to naturalnym wynikiem nasuwać się musi przypuszczenie, że i łatwiejsze sposoby nie powinny być wykluczone, a eskont weksli należy bezwzględnie do form kredytu łatwiejszych.

Podnoszono wprawdzie wśród dyskusyi w łonie dyrekcji zarzut, iż eskontowanie weksli członków (portfelu) nie jest udzielaniem kredytu członkom, ale osobom trzecim po za stowarzyszeniem stojącym i to podobno byłoby najważniejszym zarzutem, gdyby można udowodnić, że eskontowanie portfeli nie jest kredytem udzielonym podającemu do eskontu portfel, ale tym, którzy na portfel członka się złożyli.

Na to istnieją odpowiedzi dwie. Jedną daje statut sam w §. 1., który stawia jako zadanie stowarzyszenia dostarczanie członkom gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu. Otóż właśnie według

wszelkiego przypuszczenia, obrót ich skłonił ich do tego, że byli zmuszeni w transakcjach swoich załatwić interes na kredyt, a dalszy obrót nakłania ich do eskontowania stąd powstałej pretensyi, iżby kapitał, jaki zmuszeni byli kredytować, zastąpić innym.

Stowarzyszenie zatem eskontując pretensyą wekslową członka, przychodzi kredytem w pomoc właśnie temuż członkowi, aby mu w ten sposób umożliwić dalsze prowadzenie swego przemysłu. Bo skoro członek znalazł się już w potrzebie uzupełnienia swego kapitału obrotowego, to w razie, jeśli stowarzyszenie odmówi eskontu weksłu z portfela, a członek koniecznie zechce zaczerpnąć kredytu w naszym stowarzyszeniu, to na wszelki wypadek uzyskać go potrafi zapomocą wyszukania odpowiedniego poręczyciela.

Drugą odpowiedź dają wyroki najwyższych trybunałów austriackiego i pruskiego. W Prusach mianowicie stowarzyszenia zaliczkowe, które kredytu tylko członkom swoim udzielają, są od dawien dawna wolne od obowiązku opłacania podatków. W Austrii również była chwila, że władze skarbowe uznawały wolność podatkową takich stowarzyszeń.

W obu atoli krajach fiskalizm dybał, aby tę lub ową instytucyą podciągnąć pod obowiązek opłaty podatków. Powód ku temu wynalazł w eskontie portfela członków, twierdząc, iż to nie jest udzielaniem kredytu członkom, ale osobom trzecim. Stowarzyszenia nie zadawałniały się jednak rozstrzygnięciem instancyi skarbowych, ale spowodowały orzeczenia najwyższych trybunałów, które z podziwienia godną jednogodnością tak w Austrii, jakoteż i w Prusach rozstrzygały na korzyść stowarzyszeń.

Eskontowanie portfela członków jest tedy formą kredytu im udzielanego, a zachodzi może jedynie pytanie, czy jest ono praktycznym dla stowarzyszeń jakoteż z korzyścią dla członków połączonym.

W tej mierze nie podobna negatywniej dać odpowiedzi. Że eskontowanie portfela jest praktycznym, wpływa z tej okoliczności, iż udziela się tu kredytu na podstawie już dokonanej transakcyi. Weksel taki zatem przedłożony do eskontu przedstawia sam w sobie pewnego rodzaju hipotekę, podczas gdy weksel pożyczkowy opiera się wyłącznie tylko na dobrej wierze.

Co do korzyści ze strony członka, to są one niezaprzeczone, boć każdy to wie z doświadczenia, ile nieraz sprawia trudności wyszukanie odpowiedniego poręczyciela z jednej, a z drugiej strony wymaga ono zazwyczaj odwzajemnienia się, które częstokroć na straty naraża.

I stowarzyszenie jednak ma tu korzyści. Przy wekslach pożyczkowych mianowicie wielką odgrywa rolę kwestyą żądania prolongaty, tak dalece, że na sto wy-

padków zaledwie parę lub kilku bez takowej się obędzie. Przeciwnie przy eskontie portfela prolongacya w ogóle odpada. Pominąć można na teraz korzyść dalszą w tém, iż usuwa to w wypadku reeskontowania takiego weksłu np. w Banku austro-węg. potrzebę gromadzenia na terminie zapadłości jego gotówki, gdyż z reguły weksel taki bywa w całości wykupionym przez akceptanta. Natomiast podnieść należy okoliczność, iż stowarzyszenie dokonywa rzeczywiście szybkich obrotów i lokuje fundusze mu powierzone na krótkie terminy tak, jak je na krótkie terminy otrzymuje. Eskontowanie weksli usuwa zatem niebezpieczeństwo, w jakim stowarzyszenie znaleźć się może przy wekslach pożyczkowych w razie większych wypowiedzeń kapitałów, w kształcie wkładek oszczędności lokowanych.

Obecnie przy pożyczkowych wekslach wpływa do kasy stowarzyszenia w terminach spłaty zazwyczaj tylko 10% nominalnej ich wartości, a to utrudnia nagromadzenie gotówki na wypadek jej potrzeby, gdyż jakkolwiek członek przygotowanym być powinien, iż stowarzyszenie, uprawnione do tego, odmówić może prolongaty, to jednak z drugiej strony i stowarzyszenie wie, iż w razie odmowy prolongaty w niemały wprawiliby członka ambaras, a zmuszenie go do spłaty zwłaszcza w chwili przesilenia finansowego stać się może powodem jego ruiny.

Eskontowanie portfela to złe usuwa, a dlatego również nadaje się do operacyi naszego stowarzyszenia.

Obok tego eskontowanie portfela umożliwia rozpoznanie stosunków kredytowych członka, możność rozpatrzenia się w jego klienteli — wykaże bowiem, o ile interesa, jakie zawiera, są pewne lub zgniłe.

Rozchodzić się zatem może jedynie o to, w jakich granicach ma się odbywać eskont portfela i o sposób takowego. Na to statut daje wskazówki, które przeto tylko zastosować należy*).

Zgłaszający się z chęcią przystąpienia obowiązującym jest zarazem wymienić wysokość kredytu, do jakiej ewentualnie czerpać zamierza (§. 50), która to wysokość zawisła ostatecznie od uchwały dyrekcji wraz z radą nadzorczą (§. 37. lit. f). Otóż wysokość kredytu członkowi w ten sposób przyznanego stanowić powinna granice, w których eskont odbywać się może.

Z tego nie wypływa jednak, iżby dyrekcya miała być obowiązana każdemu członkowi w granicach przyznanego nam kredytu (listy kredytowej) każdy weksel eskontować. Przeciwnie, dyrekcya obowiązana jest

*) Ustęp następujący a mianowicie co do żądania otwarcia pewnej wysokości kredytu, odnosi się tylko do „Tow. wzaj. kredytu we Lwowie“. Reszta stowarzyszeń natomiast ma w statutach swoich postanowienie co do ustanawiania t. z. listy kredytowej, które tu dadzą się zastosować.

każdy weksel od wypadku do wypadku badać i w takim tylko razie eskontować, jeśli uzna podpisy na wekslu zamieszczone, za wystarczające, tak jak to czyni z ocenieniem poręczycieli przy zwykłych żądaniach o pożyczkę. Stowarzyszenie bowiem udzielając członkowi kredytu na jego portfel, wszelkie podpisy na wekslach zamieszczone, nie może inaczej uważać, jak za poręczycieli kredytu członkowi udzielonego.

Przy wprowadzeniu eskontu weksli dla członków zasługuje na uwagę także kwestya wpłaty wkładek na udziały*).

Według statutów naszych członek jest obowiązany na udział wpłacać po 1 zł. miesięcznie, a nadto, póki udział nie osiągnie normalnej swej wysokości, dyrekcya przy udzielaniu pożyczek strącać ma 5% tychże na rzecz udziałów (§. 59). Ponieważ ostatecznie niemasz egzekutywy na ściąganie wkładek miesięcznych na udziały, przeto też dzieje się, iż wpływy na udziały powstają w przeważnej części tylko za pomocą owych 5procentowych strącań z pożyczek. W skutek tego wpływy na udziały są powolne, bo jakkolwiek przy każdej prolongacyi jest możliwość, że się tak wyrażę, poduszonia członka, to jednak w bardzo licznych wypadkach pewne uwzględnienia są nieuniknione.

Przy eskontie weksli zaś członkowie od wpłat na udziały uchylić się nie mogą, a że eskont sprowadza sam z sobą szybkie i częste transakcye, przeto też i członkowie zmuszeni będą tém szybciej uzupełniać udziały, których wysokość zwłaszcza naszego stowarzyszenia, na ograniczonej opartego poręce, wpływa na kredyt zewnętrzny.

Z powodów powyższych Rada nadzorcza uchwalić raczy:

1. Eskontowanie weksli (portfelu) przez członków przedstawianych i ich żyrem zaopatrzonych nie leży po za zakresem działania naszego stowarzyszenia;

2. Dyrekcya może przeto weksle przez członków przedkładane, eskontować w granicach kredytu każdemu członkowi z osobna przyznanego, z zachowaniem atoli wszelkich ostrożności co do bezpieczeństwa przedstawionego w podpisach, na wekslach umieszczonych;

3. Dyrekcya powinna wymagać od członków korzystających z eskontu weksli (portfelu), aby jak najprędzej swe udziały do normalnej wysokości uzupełnili.

Całkiem coś nowego

z dziedziny opieki rządowej nad stowarzyszeniami.

Znane są czytelnikom naszym całkiem wyjątkowe w Austrii zapatrywania c. k. sądu obwodowego w Złoc

*) Następujący ustęp ma zastosowanie wyłącznie tylko do „Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie“.

czowie na prawo przyjmowania wkładek oszczędności przez stowarzyszenia, a względnie co do potrzeby uzyskania ku temu koncesyi w myśl §. 92. ustawy z 9. kwietnia 1873.

Obecnie mamy zarejestrować coś zupełnie nowego na tém polu.

Zawiązało się w Stryju stowarzyszenie pod firmą *Spar- & Credit-Verein*, którego statut c. k. sąd obwodowy w Samborze uchwałą z dnia 24. maja br. l. 6.313. zarejestrował. Dyrekcya stowarzyszenia po zarejestrowaniu firmy przedłożyła w myśl §. 35. ustawy z 9. kwietnia 1873. odpis statutu c. k. namiestnictwu za pośrednictwem c. k. stryjskiego starostwa.

Dotąd w duchu ustawy władza polityczna żadnej nie dawała odpowiedzi na takie przedłożenia statutu, gdyż nie ma prawa ani zmieniać dotyczącej uchwały sądowej, ani też zatwierdzać lub odmawiać zatwierdzania statutu.

W tym wypadku postąpiono inaczej, a dyrektor rzezonego stowarzyszenia otrzymał następujący intymat:

„L. 9712. W myśl reskryptu w. c. k. namiestnictwa z 20. lipca 1881. L. 38.903, wzywa się pana do bezwłocznego przedłożenia oryginału, lub wierzytelnego odpisu uchwały sądowej, mocą której „Spar- & Credit-Verein“ w myśl §. 3. ust. 3. ustawy z 9. kwietnia 1873. Nr. 70. d. p. p. do rejestru stowarzyszeń wpisany został.

„Równocześnie zaznacza się, że wzmiankowane w §. 8. statutów przyjmowanie wkładek oszczędności, musi być ograniczone tylko do członków stowarzyszenia, w przeciwnym bowiem razie w myśl §. 92. powołanej ustawy przedsiębiorstwo to musiałoby być zaliczone do kategorii, wymagającej osobnej koncesyi. Stryj, dnia 30. lipca 1881. C. k. starosta Lewicki w. r.“

Co do uprawnienia stowarzyszeń zaliczkowych do przyjmowania wkładek oszczędności — już niejednokrotnie rzecz wyłuszczyliśmy. Jeżeli jednak sędzia (jak wypadek był w Złoczwowie) ma wszelką wolność pojmovania, względnie interpretowania ustaw, przeciw czemu jedynie w drodze instancyi strony występować mogą, to władza polityczna musi się trzymać ściśle rozporządzeń władz wyższych. C. k. namiestnictwo lwowskie widocznie zapomniało o istnieniu rozporządzenia c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych z 28. lutego 1874. l. 2779. z którego dotyczący ustęp dla użytku władzy powtarzamy:

„Gdy zaś ustawa o stowarzyszeniach z 26. listopada 1852. nie ma zastosowania do stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, zawiązywanych na podstawie ustawy z 9. kwietnia 1873. l. 70. D. u. p. w myśl §. 90. tej ustawy, przeto wydawanie książeczek oszczędności opiewających na imię, nie może być uważane, jako takie przedsiębiorstwo, do prowadzenia którego wymagana jest koncesya rządu według §. 92. ustawy z 9. kwietnia 1873., a przeto rozporządzenie ministeryalne z dnia 7. września 1865. l. 14.753, traci moc obowiązującą, ponieważ stowarzyszenia, których celem jest podniesienie zarobku i gospodarstwa swych człon-

ków za pomocą udzielania kredytu, i przyjmowania wkładek oszczędności od swych członków i osób trzecich, od czasu, gdy ustawa z 9. kwietnia 1873 Nr. 70. D. u. p. z dniem 1. lipca 1873. stała się obowiązującą, podobną czynność mogą wykonywać, tylko w formie stowarzyszenia, ukonstytuowanego według tej ustawy.“

Wydaje nam się, że co najmniej dla władzy politycznej, sprawa ta jest zupełnie jasną, a rozporządzenie c. k. Namiestnictwa lwowskiego z 20. lipca b. r. l. 38.903. jest zupełnie bezpodstawne, a co ważniejsza, zupełnie bezprawne.

Również nieugruntowanym w ustawie jest żądanie c. k. Namiestnictwa w pierwszym ustępie powyższego rozporządzenia — §. 35. ustawy z 9. kwietnia 1873. nakłada na nas jedynie obowiązek przedłożenia władzy krajowej za pośrednictwem władzy powiatowej „odpisu (przedruku) statutu w 8. dni po dokonaniem zarejestrowaniu“, nie zaś odpisu dotyczącej uchwały sądowej, a tém mniej oryginału lub wierzytelnego téjże odpisu.

Oczywiście, że dotknięte tém rozporządzeniem stowarzyszenie w drodze rekursu (a lepiej skargi do Ministerstwa), zastrzeże się przeciw podobnemu wdzięczeniu się c. k. Namiestnictwa w prawa niezaprzeczenie stowarzyszeniom przyznane — dla nas zaś ten całkiem nowy dowód opieki rządowej nad stowarzyszeniami niech będzie przestroga, czego spodziewać się możemy — jest to dalsze ogniwo w pracy, której poprzednim krokiem była ankieta w sprawie kas oszczędności.

Lustracya

Towarzystwa kredytowego w Busku.

Zapowiedzianą w poprzednim numerze lustracyą Towarzystwa kredytowego w Busku odbyłem dnia 15. bm. na podstawie rachunków i inwentarzy, które z polecenia mego po dzień 12. bm. doprowadzone i zestawione zostały.

Bilans surowy rzeczzonego Towarzystwa z 12. bm. przedstawia następujące cyfry:

Stan czynny. Pożyczki	87.420 34 1/2
Druki	160 —
Koszta załóż. i ruchom.	328 05
Administracya i płace dyrektorów	2.713 23
Koszta sądowe	376 63
Kasa	910 52
Razem	91.908 77 1/2

Stan bierny. Udziały	49.622 98
Wkł. oszczędności	18.458 58
Długi:	
Austr. Węg. Bank	12.352 —
Zakł. kredytowy	1.800 —
G. Bank hip.	572 —

14.724 —

Rezerwa	3.288 05
Saldo odsetek	5.769 64 1/2
Reszta dywidendy z 1880.	45 52
Razem	91.908 77 1/2

Przechodząc poszczególne rachunki i księgi Towarzystwa znalazłem następujący tychże stan:

Z 1. stycznia 1880. pozostało członków	762
w r. 1881. przybyło	104
Razem	866
wystąpiło	35
Zostaje obecnie	831

Deklaracye przystąpienia członków, jakoteż zapowiedziane wystąpienia znalazłem w zupełnym porządku, każde zaopatrzone odnośną uchwałą dyrekcji, zaciągnięte do ksiąg udziałowych, do protokołu podawczego i złożone w odnośnym fascykułe. Jedyny brak stowarzyszeniu osobnej księgi członków, którą jednak za moją wskazówką zaprowadzić uchwalono.

Wzrost liczby członków w obec ostatnich zajęć w stowarzyszeniu jest bardzo pocieszającym objawem i świadczy o niezachwianem zaufaniu członków do Dyrekcji Towarzystwa.

Z udziałów w r. 1880. w sumie	54.054 63 1/2
wypłacono wypowiedziane w roku zeszłym	12.469 06
pozostało	41.585 57 1/2
przybyło w r. 1881.	8 037 40 1/2
Jest obecnie	49.622 98

i składają się z pojedynczych pozycyi od 10—2000 zł. Najniższy 10guldenowy udział każdy członek posiadać musi, najwyższy wynosi wprawdzie 4000 zł., ale po nad 2000 zł. nikt dotąd na udział nie wpłacił. Zwróciłem uwagę Zarządu, że maximum udziałów zniżyć należy. Sprawdzone księgi udziałowe z kasową i kontroli na wyrwyki wykazały zupełną zgodność odnośnych zapisków. Że zaś próby szkontra były nader liczne, przeto sądzę, że podane cyfry w rachunku udziałowym są zupełnie prawdziwe.

Fundusz rezerwowy wynosił:	
z końcem roku 1880.	1.977 49
przybyło w roku 1881.:	
z zysku z roku 1880.	832 18 1/2
z wpisowego	592 —
z niepodzielnej dywidendy	— 96 1/2
Suma	3.402 64

ubyło zaś jako wypłata z zysku na cel dobroczynny	114 59
Stan obecny tego funduszu	3.288 05

Kapitały obce, o ile pochodzą od publicznych zakładów pieniężnych, wykazuje bilans surowy — natomiast w rachunku „wkładek oszczędności“ znajdujemy przy 45 pozycyach sumę 18.458 58
 Że zaś według bilansu z r. 1880. było 16.288 07
 więc widzimy przybytek 2.170 51

W skutek wiadomej interpretacyi ustawy przez c. k.

sąd złoczowski, stowarzyszenie to nie wystawia deponentom książeczek oszczędności, ale t. z. karty dłużne (*Darlehensscheine*), które bliżej opisaliśmy jeszcze w r. 1879. (Nr. 8. *Związku*). Ponieważ jednak nie widzę potrzeby, aby w statucie wyraźnie było orzeczonym, że stowarzyszenie ma prawo wydawania książeczek oszczędności — aby na zaciągane przez siebie długi własne, jako potwierdzenie, książeczki wydawało, przeto zdaniem moim wolno każdemu towarzystwu zaciągać u szerokiej publiczności długi, t. j. przyjmować pieniądze, a w miejsce innych obligów dłużnych, wystawiać książeczki oszczędności. Stąd też poradziłem Towarzystwu kredytowemu w Busku, aby pomimo wykreślenia przez c. k. sąd ustępu ze statutu, w którym mowa była o wydaniu książeczek oszczędności, książeczki takie wydawano, jak to się praktykuje w całej zresztą Austrii. O ile zaś nadal pozostaną karty dłużne, poradziłem zaprowadzenie formularzy z jukstami i bieżącymi numerami, aby organa kontrolujące każdej chwili stwierdzić mogły stan rzeczywistych na rachunek Towarzystwa wydanych obligów dłużnych.

Pozycye tego rachunku przeszedłem wszystkie szczegółowo i znalazłem je na podstawie istniejących i wzorowo prowadzonych książek co do centa zgodne. W rachunku tym, którego najniższą pozycyę jest 5 zł., najwyższą 2.950 zł., znalazłem przeważnie pieniądze chrześcijańskie, a kwotę 1.027.50, pochodzącą od gminy Busk. Sądzę, że to świadczy o zaufaniu do stowarzyszenia.

Przystępując do rewizji stanu czynnego sprawdzałem według osobnego szczegółowego inwentarza stan niespłaconych z dniem 12. b. m. pożyczek, udzielonych członkom. Znalazłem 593 pozycyi na sumę 87.420 zł. 34½ ct., t. j. o 2.937 87½ mniej, niż z końcem r. 1880. Stowarzyszenie udziela pożyczek przeważnie na skrypty dłużne i akty notaryalne, wyjątkowo na weksle. Spłaty są jednoterminowe, kwartalne, miesięczne i tygodniowe. Żydzi przeważnie biorą na spłaty tygodniowe — chłopci kwartalne. Należitości i odsetki, pobierane przez Towarzystwo są dość wysokie i wynoszą bez względu na spłatę ratałną kapitału, przy jednoterminowych pożyczkach 12%, przy spłatach kwartalnych 10%, miesięcznych 9%, a tygodniowych 8%. Prowizya zwłoki wynosi 6%. Na przedstawienie moje obowiązła się Dyrekcyja uczynić na najbliższém posiedzeniu Rady Zawiadowczéj wniosek o bardzo znaczne zniżenie téj stopy procentowéj. Z bardzo licznych pozycyi przekonałem się, że spłaty kapitału są wcale regularne. Zaległości znacznych nie znalazłem i z tego wnioskuje, że stan portfelu jest pewny — nie znając jednak klientów stowarzyszenia, nie mogę ocenić, o ile zabezpieczają Towarzystwu zwrot wypożyczonego im kapitału z przynależnościami. Lecz, że nie byłyby obawy uzasadnione, świadczy przedłożony mi wykaz spraw, oddanych do egzekucyi, a obejmujący 49 pozycyi na sumę 7.113.70. Również nie wysokie jest Conto należitości sądowych: 376 63. Na tych tedy oparty podstawach i na bardzo licznych próbach, które przy rewizyi

téj pozycyi bilansowéj w księgach głównych i pomocniczych przedsiębrałem, sądę, że rachunek pożyczek uważać można za rzetelny i pewny.

Pod względem formalnym jedynie zwróciłem uwagę Dyrekcyi, aby skrypty dłużne, nie jak dotąd w zwykłej szafie, ale w kasie przechowywano i układano wedle numerów księgi obligów (*Saldo-Conto*).

Nadmieniam jeszcze, że egzekucye prowadzi Dyrekcyja, względnie Dyrektor sam, co tłumaczy się brakiem Syndyka w Towarzystwie. Niewłaściwém jednak wydaje mi się, że przyznane i przez strony zapłacone koszta sądowe idą na korzyść Dyrektora.

Również niewłaściwym, jak to jeszcze w roku 1879. podnieśliśmy, jest sposób honorowania członków Dyrekcyi — sposób praktykowany we wielu żydowskich towarzystwach zaliczkowych i jedném chrześcijańskiem Towarzystwie (Busk, Tow. zaliczkowe), a polegającym na prowizyi od udzielonych pożyczek. Dyrekcyja Tow. kredytowego przyrzekła mi zażądać od Rady stałej płacy i tantiemy z zysku w miejsce prowizyi od udzielanych pożyczek.

Protokół podawczy, akta, korespondencye, registraturę i protokoły Rady znalazłem w zupełnym porządku, i muszę przyznać, że funkcyonaryusze Towarzystwa sumiennie spełniają swój obowiązek, podnoszą zaś, że książki, prowadzone przez zastępcę kontrolora i buchhaltera są we wzorowym porządku utrzymane i odpowiadają w zupełności wymaganiom sztuki.

We Lwowie, dnia 16. sierpnia 1881.

Dr. Alfred Zgórski.

Ruch stowarzyszeń.

Artykuł nasz „żydowskie stowarzyszenia zaliczkowe“, umieszczony w poprzednim numerze, wywołał kilka reklamacyi. Świadczy to najlepiej, że był na czasie. Nieprzypadnie nie występywaliśmy przeciw tym stowarzyszeniom, a wzywając je do solidarności narodowéj, daliśmy dowód, że im dobrze radzimy i życzymy. Przedewszystkiem Towarzystwo kredytowe „Pomoc“ w Samborze protestuje przeciw wliczeniu go do towarzystw czysto żydowskich i odmówieniu mu czysto polskiego charakteru. To nas cieszy, bo widzimy, że Zarząd tego Towarzystwa podziela nasze zdanie o niektórych niewłaściwościach, w towarzystwach żydowskich praktykowanych. Jednakowoż nie wiemy, czemu Towarzystwo „Pomoc“ wypiera się charakteru żydowskiego, skoro cały zarząd składa się z Żydów (pp. Jakób Sternstein, Dr. Leon Witz, Dr. Szymon Ehrlich i Meilech Fensterbusch), że zaś do tego Towarzystwa należą i chrześcijanie, to, jak w poprzednim numerze podnieśliśmy, praktykuje się we wszystkich towarzystwach żydowskich. Również z przyjemnością podnosimy, że Towarzystwo „Pomoc“ należy do tych niewielu żydowskich towarzystw, które mają polską firmę i polski statut, a jednak w nadesłanej, jako dowód polskości, książeczce oszczędności, przez to Towarzystwo używanej, znajdujemy na piérwszém miejscu niemieckie — a dopiero na drugiem polskie nagłówki! Po co Towarzystwu tych niemieckich nagłówków? W książeczkach kas oszczę-

dnosci nie ma ich, a przeciez Żydzi dość w tych kasach pieniądze składają. — Kilka innych żydowskich towarzystw (między innymi Credit-Verein Brody) tłómaczą przyczyny, dla których Żydzi osobne zakładają towarzystwa — myśmy to w naszym artykule uwzględnił i nie oświadczyliśmy się przeciw zakładaniu żydowskich towarzystw zaliczkowych, ale przeciw zakładaniu niemieckich, lub półniemieckich instytucji w naszym kraju przez Żydów, chcących być obywatelami naszego kraju.

Bilanse towarzystw zarobkowych z r. 1880.

Kraków. Towarzystwo kredytowe rękodzielników i przemysłowców, spółka zar. z ogr. por. Rachunek strat i zysków. Straty: proc. zapł. 3.570·15, proc. od reeskontu 1.244·67, proc. z góry pobrane 1.170·67, koszta administracji 1.091·46, fundusz podat. 172·18, rezerwa podat. 180, koszta prawne 49·74, 25% koszt. organizacji 64, 10% z inwent. i urządz. 32·50, zysk za rok 1880 2·334·26, razem 9·909·63. Zyski: na procentach 9·909·63. Bilans. Stan czynny: gotówka 14.556·96, weksle eskontowane 117.908·67, proc. z góry zapłacony 68·50, koszta organiz. 64, inwentarz i urządz. 293, zapas blank. weksl. ostempl. 87·20, razem 132.978·33. Stan bierny: udziały członków 26.569·93, wkładki na rach. bieżący 79·873·13, fund. rezerw. 1.207·34, reeskont weksli 21.643, procenta na r. 1881. 1.170·67, fund. podat. 180, zysk za r. 1880 2.334·26, razem 132.978·33. Ogólny ruch kas. 1.597.723·34. Liczba członków: 348.

Lisko. Towarzystwo zaliczkowe, stow. zar. z nieogr. poręką. Bilans. Stan czynny: wypoż. kapitały 20.246·8, koszta załóż. 30·7, zapas druków 20—, zaliczki proces. 82·15, gotówka 191·19, razem 20·569·49. Stan bierny: udziały czł. 3.646·53, wkładki na rach. bież. 15.948·83, fund. rezerw. 457·58, procenta pobrane na r. 1881. 30—, zysk 486·55, razem 20.569·49. Liczba członków 345.

OGŁOSZENIA.

Towarzystwo zaliczkowe we Lwowie,

stow. zarej. z nieogr. por.

zniża od 1. października b. r.

procent od wszelkich, stowarzyszeniom zaliczkowym udzielanych kredytów

na 6% od sta rocznie,

innym stowarzyszeniom zarobkowym i gospodarczym na 7% od sta rocznie.

Warunki kredytu są następujące:

Weksle stowarzyszeń eskontuje Towarzystwo lwowskie

tylko wtedy, gdy są podawane i żyrowane przez członka lwowskiego Towarzystwa (§. 67. statutu).

Pożyczki w rachunku bieżącym udziela lwowskie Towarzystwo innym stowarzyszeniom:

1. jeżeli w poczet jego członków dotyczące stowarzyszenie wstąpi i wpłaci tytułem udziału 500 zł.;
2. jeżeli należy do Związku stowarzyszeń i miesięczne swoje rachunki w czasopiśmie „Związek“ ogłaszać się zobowiąże;
3. jeżeli przedłoży notaryalnie potwierdzony wyciąg protokołu z tego posiedzenia swojej Rady Zawiadawczej, na którym Dyrekcya do zaciągnięcia dotyczącej pożyczki upoważnioną została;
4. jeżeli zezna skrypt dłużny w formie aktu notaryalnego według wzoru, którego Towarzystwo zaliczkowe we Lwowie na żądanie udzieli;
5. Najwyższa pożyczka w rachunku bieżącym, jaką w Towarzystwie lwowskiem inne stowarzyszenie uzyskać może, dosięgać ma jedynie do połowy tej kwoty, którą dotyczące Towarzystwo wykaże, jako wpłaconą przez swoich członków na udziały.

Towarzystwo zaliczkowe przyjmuje zarazem

lokacje od innych stowarzyszeń

w rachunku bieżącym

i oprocentowuje takowe w stosunku

po 4½% rocznie,

wypłaca zaś bez wypowiedzenia

kwotę 2.000 zł.

resztę za 3-dniowem wypowiedzeniem.

We Lwowie, dnia 13. lipca 1881.

Dyrekcya.

Wydawca

VII. Rocznika stowarzyszeń

uprasza uprzejmie o nadesłanie brakujących jeszcze wykazów ze strony szan. stowarzyszeń, gdyż manuskrypt **Rocznika** już jest gotowy i w tym tygodniu idzie do druku.

Brakuje jeszcze wykazów od następujących towarzystw: Bursztyn, Krościenko, Krynica, Kulików, Lwów, Tow. urzędników, Nowy Targ, Sanok, Tow. urzędników, Tarnopol, Spółka roln., Żółkiew i Żywiec.

Do zamówionych 197 egzemplarzy VII. Rocznika (p. nr. 15.) przybyły następujące zamówienia: Mościska, Towarzystwo zal. na 2 egz.; Milówka, Tow. „Opatrz.“ na 2 egz.; Gródek; kasa zaliczkowa na 10 egz.; Jarosław, Tow. zal. na 4. egz.; Sieniawa, Tow. zal. na 1 egz.; Kamionka strum., Tow. kred. m. 1 egz.; Mielec, Tow. zal. na 1 egz.; Złoczów, Tow. zal. na 5 egz.; Kołomyja, Tow. zal. na 1 egz.; Kraków, Tow. zal. na 1 egz.; Kraków, Tow. kred. ręk. na 2 egz.; Toporów, Wny Kokurewicz na 1 egz.; Żółkiew, Tow. kred. na 3 egz.; — razem 231 egz.